

S Z A R V A S

T A R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagytemető utca 519 szám.

Sápszky Zs. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:
Félsz évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.
Egyes számok kaphatók:
Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.

Olvasóinkhoz.

Hogy a nyomtatandó példányok iránt tájékozva legyünk, felkérjük lapunk olvasóit miszerint az előfizetési díjat a kiadóhivatalban vagy pedig a lap kihordójánál nyugta ellenében lefizetni, vagy pedig határozott megrendelést tenni sziveskedjenek.

Lapunk előfizetési díja évenként.

1 frt 25 kr.

Számonként is kapható lapunk Kalmár Dániel és Löwenfeld Soma urak Beliczey-úti kereskedéseikben.

Egy szám ára 5 kr.

Hirdetéseket és nyilvántartásba vételt árszabály szerint veszünk fel, miért is felhívjuk kereskedőinket és iparosainkat, hogy hirdetéseiket lapunk kiadóhivatalába sziveskedjenek beküldeni.

A kiadóhivatal.

Tűzoltóink.

A szarvasi nép messze környéken ismeretes a tűzoltásnál ki-

fejtelt buzgalmáról. Amint a harang tűzvész jelez, a város apraja-nagyja ott terem a tűz helyén, hogy annak tova terjedését megakadályozza. Talán az emberbaráti segélynek ezen megszokott gyakorlása az oka, hogy népünk, a most már egyletté alakult tűzoltók működését ferde szemmel nézi.

Talán azért bizalmatlanok tűzoltásügyünk reformjához, mert a mentes munkáját nem akarják másra bízni.

De hát, Uramisten! hisz ezek az egyenruhába öltözött emberek, mind polgárok, anyasok, ki eddig is ott voltak a vész színhelyén, s miként azelőtt nyugodtan reájuk bízhatuk életünket és vagyonunkat, úgy most annál inkább örövendhetünk felette, hogy egy szervezett egyletté tömörülve a tűzoltók már teljesen kiképezni óhajlják.

Hiszen, kivan mondván, hogy a tűzoltó egyet örömet vesz, ha tagjain kívül mások is segítik őt nemes

munkájában s így a tűzoltás gyakorlása senkitől sem vonatik meg.

És legyünk őszinték, azon körül-rühénynék, hogy Szarvason nagyobb tűzesetek nem fordultak elő, oka nem annyira a nép tűzoltási buzgalmában, mint inkább abban keresendő, hogy széles utcáink vannak, házaink nincsennek egymás hátlára építve és hogy, a mi a legfőbb, takarmányainkat a városban kívül tartjuk.

Jöjjön azonban egy szél, akkor ezen előnyök nem jönnek számításba, akkor a pusztító elem féktelen dühhelt ront életünkre és vagyonunkra.

És akkor jó, ha van egy szervezett tűzoltó csapat, a mely nappali és éjjeli őrseget tart készenlétben, és azonnal a vész helyére sietvén, szakszerű tevékenységével a tűz tova terjedését megakadályozza.

Ne nézzük tehát, atyámfiai, ezen lelkes csapatot görbe szemmel, ne élezelődjünk, ne gúnyolódjunk rajtuk hanem bizalommal tekintsük működésüket és tőlünk telhetően támogast

T Á R C Z A.

Templomban.

Ezerszer csókolom, fílig esüggötlen
Szent házába, Uram, ide tévedtem.
Hangzik az orgona, szívhez szól az ének:
„Hála és dicsőség csak Istenének!”
Némán, mozdulatlan néz az oltárra,
Buzgó fohászt mond ott az Úrnak szolgája:
„Mindenható Isten, hírvédnek atyja!
Jóságod az egész világot áthatja!
Szegények, szegények, özvegyek és árva!
Mind a te végtelen jóságodat áldják!
A legkisebb piszál áld, magasztal téged,
Bölcsen igazgatod a nagy mindenséget,
Néked köszönhetjük életünket, Néked,
És mégis oh! hányszor feledjük el téged.
Parancsaid ott oh, be sokszor vétünk,
De Te, ha megtérünk, megbocsátasz nekünk.
Leborulva áldunk, mindenható Isten,
Beszédünk és tettünk téged dicsőítsen!
Oh! rezess bennünket az Igen örvényen,
Mind a gondolatunk a Te neved legyen,
Mentsd meg az örvénytől erőltet testiünket,
S erősítsd a hitben szívünket, lelkiünket!
Amen, ámen, ámen! S zeng az ének árja:
„Hála néked, hála királyok-királya!”

En is leborultam, én is énekelttem,
Oh a hit ereje meggyógyítja lelkem.
Ájtatos lélekkel bízza, türe, várva
Nem is leszek többé elhagyatott árva;
S ha lelkemet mégis elfogja a kétség,
Templomod lesz mindig biztos menedélem!
Mihályi József.

Csúnya! . . .

„Ugy-e bár, anyám, senkinek sem szabad kosarat adnom?” kérdé Irma anyjától.

Nem, édesem.

Oh, nem is kosarazok ki senkit, mert sokat akarok táncolni; nagyon, nagyon jól akarok mulatni. Jaj, milyen jó is lesz, ha majd körülrajognak a frakkos urak, a pillangók, és esdekelve könyörögnek majd egy táncért, én meg kecsesen válaszolom: Szívesen, uram!

Jaj, de jó lesz!

És esengő kacajával megtelt a szoba. Abandozott, légvárakat épített, és avval a boldog tudattal telt el, milyen jól fog este a ballban, az első ballban mulatni.

Az anyja meg búsan ült az ablaknál, és leányát szemlélve könnyekkel teltek meg szemét:

Szegény leány, mily szép az álmod!

és mily keserű lesz ébredésed! sutlogó magában.

* * *

Vakító fényben úszik a táncterem. A csillárok fényét százszorosan verik vissza a falakra aggatott tükrök. A zene lelkesítő, vig hangjainál lebegve lejtenek a párok, lábuk alig éri a fényesre mázolt padozatot.

Oh, mily boldog most mindenki. A férfi kéjtől ittasan öleli át imadottja karcsú derekát, szeme csillog, arcza kipirul a tánczól, és boldogan sutlog a kedves fülébe édesebb-nél édesebb dolgokat. A leány meg szemérmesen süllyd a szemét s elragadtatva hallgatja a mézes beszédet, azt kivanva, báresak sohasem lenne vége ennek az éjnek . . .

Oly boldog most mindenki, oly megelégedett!

Nem látni komor, búz arcot . . . De mégis! ott ül a terem egyik zugában Irma . . .

Hová tűntenek szép álmaid? Hol a jókedv, mosoly, mely arcodat beragyogá, mielőtt ide jövé?

Hallgatsz? Oh, nem esoda, hisz oly fájó az a fiatal leánynak, ha szép álmait nem valósulnak! . . .

Ott ül Irma, az egyedüli lány a ma-

suk őket, hisz ők önzenen járadozásokkal csak a mi javunkat kívánják előmozdítani.

A tűzoltóság minden egyes tagját van halva azon tudattal, hogy mily fontos feladat vár rája, nem a szerepelni vágyás, nem az egyenruha csábja teszi őket az egyeslet tagjaivá, hanem az emberbaráti szeretet.

Hisz nézzük csak a tűzoltóság főparancsnokát Grf. Bolza Gézát, főurletére mint bármelyik közlegény ügyesét részt venni a tűzoltásban, nem tartja ezt lealázó dolognak, hanem kötelességnek.

És ha a tűzoltóság élén ilyen ember áll, úgy nyugodtan hajthatjuk éjjeli álomra fejünket, mert biztosak vagyunk abban, hogy ily példaadás, s ily szakszerű vezetés mellett tűzoltóink életünk és vagyonunk felett sikeresen őrködhetnek.

Üdvözlünk benneteket Szarvas város derék tűzoltói!

A kolera városunkban.

A tegnap reggeli órákban Dr. Mikolay István városi orvos a főszolgabírói hivatalnál bejelentette, hogy az újtemplom utcában 1670 szám alatt lakó Paulovics Pál kolera gyanus tünetek közt megbetegedett.

Ugy a főszolgabíróság, valamint a községi elöljáróság azonnal a legmészszebb menő intézkedéseket tették meg a járvány fellépése ellen. Az említett házba azonnal kellő mennyiségű fer-

mák között. Senki nem kéri fel, pedig jól akart mulatni, és sokat, nagyon sokat tánczolni.

Ah, most közeledik feléje két fiatal ember, egyikük rendezői szallagot visel.

Pár lépésnyire tőle megállanak és halkan beszélgetnek. Csak egyes hangokat hall, kiveszi belőlök, miről van szó.

— Nézd barátom... úgy sincs tánczosnőd, sziveskedjél ezt a hölgyet felkérni!

Irma csak hallgat és vár, vajjon eljő-e a szabadító, a ki megmenti — a petreselyemárulástól.

Ha ez egy tánczot ellejthetné, legalább nem kellene szégyenkezve haza mennie, hisz elmondhatná hogy tánczolt.

Amde a megfogott tánczos könyörtelen őszinteséggel kérdé a tánczrendezőtől:

— „Azt a csúnyát?” s kacaja az egész termen végig harsogott.

Sajtó villámként hatottak a szavak. Irmára, elhalaványodott, keble lázasan emelkedett, alig volt anyi ereje, hogy anyjával a tereméből kívánszorogjon.

Hazaérve rádőlt a pamlagra és ajkai gyötrelmes fájó hangon csak ez egy szót rebegték: Csúnya... Csúnya... Csúnya!!...

Labos Irán

tőtlenítő szereket vittek, az utcázabiztos és a fertőtlenítő alkalmazottak azonnal hozzá láttak munkájukhoz s a városi rendőrség őrt állított oda, hogy az érintkezés meggátoltassék.

A beteget az összes helybeli orvosok megvizsgálták.

A kolera gyanus tünetek között megbetegedett egyénnek ürülékei (rizslészerű székletélei) egy előzőleg negyedórai kifőzés által sterilizált edényben felfogatnak és ebből a városházánál már régebben készletben tartott üvegbe töltetnek. Ez utóbbi egy 20—30 köbc centiméter ürfogatu, jól záró üveg dugóval ellátott ugynevezett portarló üveg. Az üveg dugó pontos zárása annak vaselin vagy parafinnal történendő bekenése által eszközöltetik, s az üvegese pergament papírral bekötöttek, lepecsételték és 5%-os karbolsav oldatba mártott zsírtalanított vattával körül csavarítatik. A csomag fadobozban »Néreg-törékeny« jelzéssel póstán Dr. Bertik Ottó egyetemi tanárhoz, mint a budapesti bakteriológiai intézet vezetőjéhez fog elküldetni.

Az említett 1670 számú ház Krátki György helybeli paraszt gazdátulajdona s ugyanabban a házba lakik még a megbetegedett Paulovics Pál és családja, valamint Csonka György családos ember.

Városunkban ez eset hallatára nagy lett a rémület, mit a téves információ alapján költött hírek is növeltek.

Már elhalálozásokról beszéltek mindenfele. A közönség megnyugtatósára kijelentjük, hogy bár a kolera elleni legszigorubb védekezés felette kíváncsatos és szükséges, de azért félelemre nincs ok. Egyrészt az időnek késő ősze való hanyatlása, másrészt az illető hatóságok erélyes intézkedése folytán, ez idén a kolera veszedelemtől talán megkímélve leszünk. A járvány országunk fővárosában is apadóban van s így remélhető, hogy ha nálunk fel is lép, oly csekély mérvű lesz, hogy általános ijedségre okot nem fog adni.

Gazdálkodás.

Minden háztartásnak meg van a maga költségvetése, épen úgy, mint az államnak. Csak azzal a különbséggel, hogy a háztartási költségvetésnél nem állnak első sorban a kiadások, hanem a bevételek, a jövedelemmel kell először számolnunk. Kellemes dolog lenne az, ha minden ember azt mondhatná úgy mint az állam: Ennyire meg ennyire van szükségünk, vagy jobban mondva: cunyt akarunk költeni s

ezért az állampolgároknak ennyi meg ennyi adót kell fizetniük, — de minthogy az állampolgárok ezt nem tehetik, e szerint a mi költségvetésünk más formába legyen foglalva, mert különben az év végén siralmas *deficitre* ébredünk — épen úgy mint az állam.

Először összegezzük fél- vagy egész évi jövedelmünket, a nem egészen biztos bevételeket inkább vegyük esekélyebbeknek, nehogy *deficitre* dolgozzunk. Ezután számítsuk össze a kiadásokat, melyek azon idő alatt okvetlenül előfordulnak, a nélkül, hogy azokat rögtön alább szállíthatnánk vagy visszautasíthatnánk. Ezek első sorban: lakbér, adó, a gyermekekért járó tandíjak, esekélybér, esetlegi tartozások, törlesztési részletek, számlák kiegyenlítése, szóval, mind olyan kötelezettségek, melyeket előre magunkra vállaltunk, s melyeket teljesítenünk kell, ha a becsület és e szerint a hitelt fenn akarjuk tartani. Ha mindezen biztos kiadások levonattak a jövedelemből, csak akkor tudjuk meg igazán, mennyivel bírnunk, ez pedig sokat ér, mert épen azért, hogy olyan kevés ember tudja, mennyije van, — rendszeren többet költenek, mint a mennyit lehet.

Ezzel a tiszta jövedelemmel lássuk hát, hogyan élhetünk meg, és számítsuk ki pontosan, mennyi kell egy hétre, vagy egy hónapra élelemre, ruházatra, tüzelőre, világitásra, de csak úgy kell számítani a mint *telik*, s azzal vigasztaljuk magunkat, ha *sokra* nem telik, hogy be kell érünk inkább, mint adósságot csinálni s gonddal lefeküdni s gonddal ébredni. Ha ily módon a szükségesekről gondoskodtunk, akkor, ha lehetséges, tegyük felre, — habár csak esekély összeget is — előre nem látható esetekre, pl. betegség, szerencsétlenségek stb. A mulatság, luxus, szóval minden nem okvetlenül szükséges kiadások legutoljára jönnek a költségvetésben, s ha nem jut ezeknek való hely vagy pénz, akkor egyelőre maradjanak el, mert először legyen meg az alap, aztán épül a ház, s utoljára jönnek a díszítmények.

A költségvetés készen van. A kiből elég erély és helyes ész lakozik, az nem változtat rajta, s a kiből jó akarat van, azon lehet segíteni, fódolog a költségvetésnél a helyes egyensúly és hogy szigorúan ragaszkodjunk hozzá.

Rend a gazdálkodás lelke, a rend pedig ebből áll: mindent a maga idejében, minden a maga helyén! Tehát: ha mindennél és mindenben rend van, akkor áll a háznak fooszlója! S mint rendszeren egy erőnyel több is jár s mindig gazdag adományokkal, úgy itt is. A rend arra tanít, hogy a különböző élet- és bazi teendőket úgy osszuk be a napnak óráira, hogy egyik a másikat támogatja, és a nélkül, hogy holnapra halasztanánk, mégis időt nyerjünk a pihenésre is. Az ilyen szabatos és szabályszerű élet pedig az egészség és jó kedv legerősebb támasza. A rend a háznak kormányozására, a nagyobb és kicsinyek vezénylésére is tanít, s ha idejekorán gyakoroltatik, legjobb fenntartója a házi békességnek és családi egyetértésnek.

A rend minden tárgy számára kijelöli a cészszertű helyet, úgy hogy nem kell soha keresni, ha valamire szükségünk van

a tárgyak helyes használására is tanít, s ezzel együtt tisztaságra, csinosagra és a tárgyak kimélésére és ilyformán a rend fenntartója a házi jólétnek is.
(Folyt. köv.)

H I R E K.

— Az új főispán. Békés és Csongrád megye főispánja Tallian Béla Somogy vármegye főispánja lesz. Kinevezetése iránt a föltérjesztés ő felségéhez már e hó 1-én meg történt a kormány által, Tallian véglegesen Békés megye főispánjává van szánva s csak ideiglenesen fogja vezetni Csongrád vármegye ügyeit, csak addig míg alkalmas ember kerül a Csongrád megyei főispáni székbe.

— Hazatértdiákok. A budapesti egyetem bezárása miatt az egyetemi polgárok f. hó 10-én csaknem minthaján hazaérkeztek.

— Fertőtlenítés. F. hó 9-edike óta a vasuton Budapestről jövő utasok és postgyászok a községi orvosok jelenlétében naponta fertőtlenítettek.

— Az önkéntes tűzoltó egyesület választmánya elhatározta, hogy 12 szegénysorsú tagja részére az egyenruhát az egyesület pénztára terhére szerzi be.

— Az evang. egyház f. hó 10-én tartott presbiteri gyűlésén a tanítói konferencia javaslatát, mely egy negyedik magyar iskola felállítását célozza, a gyűlés elvetelte. E miatt nagy a felháborodás úgy a tanítóikar, mint a közönség körében. Ez ügyre különben még visszatérünk.

— Nagyreményű csemeték. Városunk egyik főreklvő iparos oda volt e hó 8-án a tiszaföldvári vásáron, vásár után este elment vissza Szarvasra, s minden baj nélkül haza is ért, itthon amint szedegetné kocsijáról a vásárból visszamaradt árukat, rémülve tapasztalta, hogy hat pár eszímája hiányzik. Másnap reggel kárát a helybeli esendőr-örson bejelentette, a eszendőrség erőyes nyomozás folytán még az nap elcsépte a tetteseket Szentandrason, — Bagi Ferenc és Herezeg András — két 14 éves gyermek személyében, kiknél a hiányzó eszímákat meg is találtak. Vallatára vétetven a deliquensek, beösmerték, hogy e hó 9-én este 9—10 óra között a Sztandras-Szarvasi országuton haladó Liska Samuel kocsiján a ponyvát hatulról kihasították, s onnan a lehető legnagyobb kényelemmel 6 pár eszímát leemelték, hogy az eladandó labbelik árából némi zsebpénzre tegyenek szert. A két nagyreményű csemete most — miután az iskolában a tiz parancsolatot úgy látszik rosszul tanulták meg — Peres Pál helybeli fogház ör alapos sikerrel fogható előadásának hallgatasa mellett tanulják azt.

— Kolera eset Csabán. Folyó hó 7-én a Mező-Vásárhelyről Szatmar féle utazó szabadságolt katonák közül egy Szakály József nevű közhuszár a vasuton kolera tünetek között megbetegedett, úgy hogy Csabán a vonatról le kellett szállnia. Nevezett a kolera kórházban meg az nap meg is halt. Csabán nagy a melettalalkodás ez eset miatt, s védelmet kérnek felsőbb hatóságoktól arra nézve, hogy ily szándékosan huzozzassék be a városba a veszedelem.

— Tanügy. A városi előjáróság felhívja mindazon szülőket kiknek tanköteles gyermekeik idegen helyen laknak, hogy a tanügyi esküdtnél e körülményt bejelenteni el ne mulasszák.

— A békés szentandrasi izraelita nőegylet javára rendezett táncmulatság f. hó 10-én — mint azt szentandrasi tudósítónk közli, elég jól sikerült. A jótékony cél iránti tekintetből felülfizettek Pollacsek N. Goldstein Mór, Havas Mór, Fábriecz Soma, Salamon Jakab, Schvarecz Dani, Robicssek Soma, Khon Ábrahám 1—1 frt., Klein Adolf, Khon Márton, Schvarecz Mór, Klein Mór, Krebsz Ferencz, Zih Kálmán 50—50 kr., Pollak N. 60 kr., Stern Izidor, 20 kr., és Lederer Rudolf 9 frt. A felülfizetők fogadják az izr. nőegylet hálás köszönetét.

— Közegészségügy. A járási főszolgabíró elrendelte, hogy a város és környékén levő összes csapadék vizek leeresztése iránt a községi előjáróság tervezetet nyújtson be. Elrendelte továbbá, hogy a Buck-féle piactéri üzletben felhalmozott rothadt alma eldobassék.

— Konstantinápoly Szarvason. Az endrödi után az országot közepén a napokban egy lenyuzott lödög találtatott. Ezen könnyelmű eljárásra valló eset folytán a hatóság megindítva a nyomozást kiderítette hogy a lö Mrsan János helybeli lakos tulajdonát képezte. Kíváncs, hogy most, mikor a kolera veszély fenyeget bennünket, a közegészség elleni ily nemű vétések legszigorubbtoroltassanak meg.
— Tót-Komlóson 350 frt. fizetéssel javadalmazott rendőrhiztos állásra pályázott hirdet az előjáróság. A pályázati kérvények e hó 15-ig terjesztendők be.

— Tűz. Székács József szenttornyai birtokán egy 18-ól hosszú pajta leégett, s benne égett 150 mmázsa elűrendű dohány is. Ugy a pajta, mint a dohány biztosítva volt.

— Iparengedély. Komlovsky Lajos helybeli lakos az iparhatóság által szabó iparra engedélyt nyert.

— Tűzvolt Szentandrason f. hó 10-én Bodnár Joachim eszímadia iparos istallója belül kigyuladt. A szentandrasi derék önkéntes tűzoltók a tüzet még ideje korán lokalizálták.

— Tizenhárom éves menyecske. Kezessenden egy tizenhárom éves kis leányt adtak férjhez a minap. El ott egy törött öreg asszony s ennek van egy kis unokája. Az öreg Urbanának az volt az utolsó kívánsága, hogy unokája még életében felesége legyen unokabátyjának Urban Jánosnak. A legénynek most 1-én kellett vonulni katonának 3 esztendőre, s mivel ezt a 3 esztendőt az öregasszony aligha éri meg, nagy nehezen kijárták, hogy az esküvő már most megtörténhessék. A legény 25, a leány 13 éves. A fiatal házaspárt rögtön elválasztották egymástól, s a férj másnap be rukkolt. Mire haza jön, a kis szalma özvegy még mindig elég fiatal lesz, s a nagyanya elégedetten hunyhatja be szemét.

— Az új pénz verését jövő hónap vége fele kezdik meg a körmoezbányai pénz veroben. Mindenekelőtt a 10 és 20 kros ezüst váltópénzt kezdik bevonni és helyette 10 és 20 kros nickelérmeket ver-

nek. Megkezdik azon az ezüst- és az aranykoronák verését is. Az ezüst koronákat, és a nikell pénzeket jövő évi január hóban fogják forgalomba hozni, míg az aranykoronákat csak akkor, ha előbb az államjegyeket bevonják.

H u m o r.

Úr: Pinczér, ma ismét olyan kis porciót kaptam. Máskor két darab húst adnak és ma csak egyet kaptam.

Pinczér: Valószínűleg elfeledte a szakácsné kétfelé vágni.

—
Israélita bálon.

I. fiatal ember: (bemutatva magát) Neve Kohn.

II. fiatal ember: Az enyém is!

I. fiatal ember: Én Kohn Mór vagyok!

II. fiatal ember: Én is!

— „Csak arczodba kell nézni kiré belőle a gazember.”

— „Hát tükör az én arczom?”

Közzgazdaság.

A baromfi tenyésztés.

A baromfitenyésztés fölötté jövedelmező ága a gazdaságnak, ha észszerűleg és kellő gonddal viszzük, tekintetbe véve a helyi viszokat. Mert például nagy városok közelében a baromfitenyésztés sokkal jövedelmezőbb, ha hízalással van összekötve, minthogy a hizalt baromfinak ára bőven meghozza az arra fordított tüke kamatját. Azt is tekintetbe kell venni, vajjon jövedelmezőbb-e a tojás- vagy a esirke-eladás. Ha a tojásnak — mint többnyire majdnem mindenütt városok közelében — eladása jövedelmező, akkor az legyen a főczél a tyúktenyésztésnél, hogy minél több tojást nyerhessünk tyúkjainktól, azaz hogy télen is tojjanak, mert ez is úgy mint a tehén tejelése is, csak a hánásmódtól, ápolástól és táplálástól függ.

A baromfitenyésztés a gazdasszony műkörehez tartozik, s ha kellő figyelmet fordít annak kezelésére, gazdag pénzforrással birhat, melynek segítségével sok kellemtelenséget kikerülhet.

A baromfi közt legkevesebb gondozást igényel a récze, ha folyóvíz vagy tó mocsár van közelben, mert víz nélküli helyeken réczét nagyban tenyészteni igen sok bajjal és költséggel jár, a kis réczék, dacára annak hogy vízi madarak, nagyon érzékenyek a hideg iránt, s ha egyszer megfáznak, görcsökbe esnek s olyankor egy pár óra alatt oda lesz egy egész falka, meghülhetnek pedig igen könnyen, ha tavaszkor mély edényben kapnak nagyon hideg vizet s abban fürödnek; lucskosak lesznek most csak kissé hűvös szél kell és végük van. A kis réczéknek mindaddig, a míg csak pelyhesek, elegendő széles, de csak lapos edényben kell vizet adni, s arról kell gondoskodni, hogy napos száraz helyük legyen a víz közelében, a hova fürdés és evés után leülnek pihenni és aludni; ez egyik főfeltétele a réczék gyarapodásának és egészségben maradásának, amire —azonban kevesen gondolnak, hiszen a kacsáknak eleme a víz! — azt mondják, ha ezen

Nyomatott Szarvason Sápisky Zs. könyvnyomdájában. 1892.